

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่

ชิตชนก ผลาผล

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง คุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณค่าทางวรรณศิลป์ด้านการใช้คำ ภาพพจน์ และคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ประชากรที่ใช้ศึกษา คือบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ จำนวน 21 เพลง โดยรวบรวมข้อมูลมาจาก Facebook และ Youtube ส่วนตัวของก้อง ห้วยไร่ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นลงเพลงแรกใน facebook จนกระทั่งเพลงสุดท้ายคือเพลงสวรรค์พาราไดซ์ ที่เผยแพร่เพลงมาเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2560

ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้พบคุณค่าที่น่าสนใจในการประพันธ์บทเพลงของก้อง ห้วยไร่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางวรรณศิลป์ด้านการใช้คำ ภาพพจน์ และคุณค่าทางสังคม โดยที่การใช้คำในบทเพลงมีการเลือกคำนำมาใช้แบบเรียบง่าย สามารถจำแนกได้ 6 ชนิดโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การใช้คำซ้ำ การใช้คำในภาษาถิ่น การใช้คำซ้อน การตัดคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำสแลง อีกทั้งยังมีการนำภาพพจน์มาใช้เพื่อทำให้บทเพลงน่าสนใจ และผู้ประพันธ์ ยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้ลึกซึ้ง สร้างจินตภาพให้แก่ผู้ฟังได้อย่างชัดเจน สามารถจำแนกได้ 10 ประเภทเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ สมมุติภาวะ นามนัย อุนนามนัย ปฏิพจน์ บุคลาธิษฐาน ปฏิพจน์ อติพจน์ อุปลักษณ์ อุปมา สัทพจน์ และคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏในบทเพลงของ ก้อง ห้วยไร่ มี 8 เรื่อง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ เรื่องรักที่ไม่สมหวัง วัฒนธรรม เพศ การศึกษา ประเพณี ความเชื่อ คำสั่งสอน ค่านิยม หน้าที่ของชายไทย

คำสำคัญ : คุณค่า, บทเพลง, ก้อง ห้วยไร่

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Value Appearing in the Songs of Gong Huay Rai

Chitchanok Palaphol

The Thai Language Branch of the Department of Humanities

The Faculty of Humanities and Social Sciences in Suan Sunandha Rajabhat University

ABSTRACT

The research study on the value that appeared in the songs of Gong Huay Rai aimed to study the literature value on the aspect of the word usage, the stylistic impression and the social value that appeared in the songs of Gong Huay Rai. The population for the study was the 21 songs of Kong Huay Rai which were collected from his personal Facebook and You Tube within the time since his first song was shared in Facebook to the last song named Pleng Sawan Prark Ruk which were published on June 25, 2560.

From the result of this study, the researcher found two sets of interesting values in his lyric writing which were the literature value on the aspect of the word usage, the stylistic impressions and the social value. On the aspect of the word usage in the lyrics, one was on the word choice of simple words. The words could be categorized into 6 kinds sequencing from many words to a few words as follows: the use of word repetition, the use of local language, the use of stacked words, the use of word wraps, the use of foreign words and the use of slang as well as the stylistic impressions in order to make the song interesting. Moreover, the writer could also convey his feeling more profoundly by creating clearer mental pictures to the listener. They could be categorized into 10 types sequencing from many to a few which were: the hypothetical condition, the name implies or metonymy, the inductive, the reaction interrogative, the personification, the imitation, the hyperbole, the metaphor, the simile, and the phonetics. In addition, the social value that appeared in the songs of Gong Huay Rai contained 8 matters which were sequenced from many to a few as follows: unrequited love, culture, gender, education, tradition, belief, and teaching together with value and duty of Thai males.

Keywords : value, lyric, Gong Huay Rai

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

เพลงเป็นเครื่องมือที่สร้างความเพลิดเพลินให้กับคนในสังคม มีจังหวะสนุกสนานบ้าง เศร้าบ้าง เคล้าความจริง เพลงในแต่ละเพลงได้ผ่านการสร้างสรรค์ทางความคิดขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด อารมณ์ และยังสะท้อนถึงชีวิตในสังคมของผู้แต่งบทเพลงนั้น ๆ โดยที่ผู้แต่งก็จะมีแนวทาง การแต่งบทเพลงไปในทางที่ถนัดของตัวเอง สำหรับคนที่ร้องเพลงเอง แต่บางคนก็สามารถสร้างสรรค์ บทเพลง ได้หลายแบบ ให้กับคนหลาย ๆ คน แต่ก็ยังคงความเป็นตัวเองอยู่ในความนึกคิดของผู้แต่ง อีกทั้งยังมีการเลือกใช้คำในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะมาสร้างสรรค์ ในบทเพลงซึ่งแตกต่างจากภาษาในชีวิตประจำวัน รวมถึงการนำโวหารภาพพจน์มาปรับใช้ให้เข้ากับบทเพลงหรืออารมณ์ความรู้สึกตอนที่ผู้แต่งได้แต่ง บทเพลงนั้น ๆ อีกทั้งในการประพันธ์เพลงยังทำให้ผู้ฟังรู้สึกเข้าถึงได้ง่ายกว่าวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ เพราะมีขนาดที่สั้น และเพลงก็มีหลายแบบหลากหลายประเภท ให้ผู้ฟังได้เลือกฟังกันอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเพลงสตริง เพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุง เพลงโอเปร่า เพลงอินดี้ เป็นต้น

เพลงลูกทุ่ง ก็เป็นเพลงอีกหนึ่งแนว ที่ค่อนข้างได้รับความนิยมสูง มีผู้คนสนใจค่อนข้างมากในปัจจุบัน ไม่ใช่เพียงแค่งานคนไทยในชนบทอีกต่อไป แก่นของเนื้อเพลง ใจความสำคัญมีความโดดเด่นในเรื่องของการสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาของสังคม ลักษณะของคนไทยท้องถิ่นในชีวิตจริงได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังมีการใช้ภาษาที่น่าสนใจ เข้าใจได้ง่าย ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน มีลักษณะเดียวกับเพลงพื้นบ้าน ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2534 : 24) มีพระราชดำรัสไว้ว่า

เนื้อเพลงลูกทุ่งมักจะสะท้อนภาพชีวิตจริงของคน ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การเกิด สงคราม ปัญหาเศรษฐกิจและการเมือง ได้เป็นอย่างดี ใช้ภาษาที่เรียบง่าย เข้าใจและจำง่าย ฟังแล้วไม่ต้องแปลความหมาย

ปัจจุบันก็ได้มีการศึกษาและวิจัยวรรณศิลป์ ด้านการใช้คำ โวหารภาพพจน์ในเพลงลูกทุ่งมากขึ้น ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับผู้สร้างสรรค์บทเพลง ดังเช่น งานวิจัยของ เพ็ญพร รังสีสังกูร (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วรรณกรรม เพลงของสลา คุณวุฒิ นอกจากนี้ยังมีสุกัญญา โสภี (2538) ที่ได้วิเคราะห์ท่วงทำนองการแต่งวรรณกรรม เพลงลูกทุ่งของพุ่มพวง ดวงจันทร์ ในด้านการใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหารจำนวน 163 เพลง

ผู้วิจัยได้เลือกผู้ที่สามารถสร้างสรรค์บทเพลงเอง ร้องเอง และผู้วิจัยก็เห็นว่า ก้อง ห้วยไร่ มีคุณสมบัติตรงตามที่คุณวิจัยต้องการ จึงได้นำบทเพลงมาวิเคราะห์วรรณศิลป์ การใช้คำ ภาพพจน์ อีกทั้งยังมีแนวคิดที่น่าสนใจ ในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ส่วนตัวเขาเองก็มีภูมิลำเนามาจากอีสาน เมื่อเติบโตมาก็เข้ามาทำงานในเมืองกรุง งานที่หนัก ตัวเขาเองก็เหนื่อย ทำให้เขาได้นำความสามารถในการประพันธ์บทเพลงที่มีนั้น มาสร้างความสนุกและเผยแพร่ให้กับผู้ที่ติดตามเขาอยู่ เพื่อเป็นการคลายเครียดผ่อนคลายจากความเหน็ดเหนื่อย ต่อมาไม่นานเพลงของเขาก็ดังชัชวามขื่น โดยที่เขาเองก็ไม่วัด ด้วยเพลง โสวาลี บัณฑิตกัน เป็นเพลงที่ทำให้เขาแจ้งเกิดในวงการเพลง และมีผลงานเพลงออกมาให้ติดตามอยู่เสมอ ด้วยเนื้อเพลงที่น่าสนใจทั้งในแง่คิด และสะท้อนชีวิตคนอีสาน ทำให้ผู้วิจัยสนใจในบทเพลงที่ก้อง ห้วยไร่ได้สร้างสรรค์ขึ้น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาคุณค่าทางวรรณศิลป์ด้านการใช้คำ โวหารภาพพจน์และคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ ประวัติของผู้ที่เราจะศึกษาบทเพลง บทเพลงที่จะนำมาวิจัย วิจัยที่เกี่ยวกับความงามวรรณศิลป์ด้านการใช้คำ โวหารภาพพจน์ งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพสะท้อนในเพลง งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์บทเพลง และต่อมาก็ได้ศึกษาเรื่องการใช้คำ โวหารภาพพจน์ นอกจากนี้ก็ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ดังนี้ 1. อ่านและสรุปเนื้อหาในบทเพลง 2. วิเคราะห์วรรณศิลป์ในด้านการใช้คำ และโวหารภาพพจน์ 3. วิเคราะห์คุณค่าทางสังคม 4. รวบรวมและจัดประเภทต่างๆ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบพรรณนา และนำผลการวิเคราะห์มาสรุปอภิปรายผลการศึกษา และให้ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

ผลการวิจัย

การศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณค่า 2 ด้าน ดังนี้

1. คุณค่าด้านวรรณศิลป์

เป็นการศึกษาเพื่อหาความงามของภาษาที่ปรากฏในบทเพลงทั้งการใช้คำ และภาพพจน์

1.1 ด้านการใช้คำ พบการใช้คำ 6 ชนิด คือ

1) การใช้คำซ้ำ พบการใช้คำซ้ำ 565 คำ ได้แก่ การซ้ำเสียงสระ เพื่อให้เกิดความไพเราะ

ทางเสียง เช่น หยั่ง พัง, ได้ใสใจใน, งาม ถาม การซ้ำเสียงพยัญชนะ เพื่อให้เกิดความงามของภาษา เช่น ฮัก เฮา, บ้าง บาง, จำ จาก และการซ้ำรูปคำ เพื่อเน้นย้ำให้ความหมายชัดเจนขึ้น เช่น ผุด ๆ, เริศ ๆ, ไสว่าสิปลิ่มกัน ไสว่าสิมิกันและกัน ไสว่าสิฮักแพงกัน ไสว่าสิมิกันตลอดไป ไสว่าสิปลิ่มกัน ไสว่าสิมิกันเรื่อยไป ไสว่าสิแบ่งใจ ไสว่าสิมีแค่ เฮา (ไสว่าสิปลิ่มกัน) มีการซ้ำคำว่า ไสว่าสิ คือ ไหนว่าจะ เพื่อเน้นย้ำให้ความหมายชัดเจนขึ้น เป็นการบอกปริมาณถึงการทวงถามสัญญา ที่อีกฝ่ายเคยได้ให้ไว้ ตอกย้ำความรู้สึกเจ็บปวดของผู้ส่งสาร เป็นต้น

2) การใช้คำภาษาถิ่น พบการใช้คำภาษาถิ่น 529 คำ ใช้เพื่อสื่อสารกับคนในท้องถิ่น เช่น ฮัก แปลว่า รัก, แต่งโต แปลว่า แต่งตัว, บังัด แปลว่า ไม่สนใจ, กะตามล่าง แปลว่า ก็ช่าง, จังได้ แปลว่า ยังไง, เป็นหยั่ง แปลว่า เป็นอะไร, เต๋อ แปลว่า นะ, คนงาม แปลว่า คนสวย, บ่หัวชา แปลว่า ไม่สนใจ, ไผ แปลว่า ใคร เป็นต้น

3) การใช้คำซ้อน พบการใช้คำซ้อน 63 คำ เช่น ถ้อยวาจา, เคียงข้าง, กาลเวลา, แต่งเติม, พันผูก, เล็กน้อย เป็นต้น

4) การตัดคำ พบการตัดคำ 33 คำ เช่น อุบล คือ อุบลราชธานี, เมษา คือ เมษายน, วุฒิ คือ วุฒิบัตร เป็นต้น

5) การใช้คำต่างประเทศ พบการใช้คำที่มาจากภาษาอังกฤษ 21 คำ เช่น แอร์ มาจากภาษาอังกฤษ คำว่า Airconditioner แปลว่า เครื่องปรับอากาศ, แมน มาจากภาษาอังกฤษ มีต้นกำเนิดมาจากคำว่า Gentleman แปลว่า มีกิริยาวาจาเรียบร้อย รู้กาลเทศะ และมีคุณธรรม, ยีนส์ มาจากภาษาอังกฤษ คำว่า Jean แปลว่า ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ มักย้อมสีน้ำเงิน เป็นต้น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6) คำสแลง พบการใช้คำสแลง 3 คำ คือ จุงเบย หมายถึง จังเลย, โก้ หมายถึง ทำตัวหุหุห่า สง่า ภูมิฐาน, ผุด ๆ หมายถึง สูด ๆ

1.2 ด้านการใช้ภาพพจน์ พบภาพพจน์ 10 ชนิด ได้แก่

1) ภาพพจน์สมมุติภาวะ คือ การพูดคุยกับตัวเอง โต้ตอบกับสิ่งไม่มีชีวิต หรือ การพรั้มพรั้มกับตัวเอง เป็นการระบายความรู้สึกขณะนั้นของผู้ประพันธ์ผ่านบทเพลง พบภาพพจน์สมมุติภาวะ 49 แห่ง เช่น เหลือแต่คำสัญญาใช้ใหม่ที่ยังคงอยู่, เว่าง่ายแท้หนอคำว่าพอกจากคนอีกอ้าย โอ้ยเหลือใจหลาย เจ้าเปิดเจ้าหน้อยตัวอ้ายแล้วบ้อ, ปืนให้ล่าได้ กะตายบ่ละ เป็นต้น

2) ภาพพจน์นามนัย คือ การเปรียบเทียบโดยการใช้คำหรือวลีบ่งบอกลักษณะเด่น หลีกเลี่ยงการใช้คำธรรมดา พบภาพพจน์นามนัยถึง 33 แห่ง เช่น คนทางบ้าน แทนคำว่า พ่อ แม่ หรือญาติ, คนไกล แทน พ่อ แม่ หรือญาติ, คนรู้ใจ แทน คำว่า แฟน, น้ำตา แทน ความโศกเศร้าเสียใจ, มื้อลมหายใจบ่มี คือ เสียชีวิต เป็นต้น

3) ภาพพจน์อนุนามนัย คือ การพูดน้อยแต่กินความมาก เอาลักษณะเด่นมากล่าว พบภาพพจน์อนุนามนัย 24 แห่ง เช่น เมืองหลวงคือส่วนที่ย่อยลงมาจากประเทศ, ปวดใจที่ต้องเฝ้าดู เธอรักเขาคนอื่น คือ อาการของคนที่ทำอะไรไม่ได้นอกจากการเฝ้าดูคนที่เขารักไปรักกับคนอื่น แม้ว่าเขาจะเจ็บจะปวดมากแค่ไหนก็ตาม, ให้เจ้านิ่งทำใจ ฮ้องให้ออกมาค่าแพง คือ อาการที่เจ็บปวดมากแต่ก็ต้องนิ่งไว้ เพื่อเก็บความรู้สึกที่มีเอาไว้ เป็นต้น

4) ภาพพจน์ปฏิพจน์ คือ คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ใช้เพื่อเรียกร้องความสนใจ

พบภาพพจน์ปฏิพจน์ 22 แห่ง เช่น คำว่าอีกเกิดขึ้นที่ใด คือการใช้คำถามแต่ไม่ได้การคำตอบ, ไสว่าสิบ่ถิ่มกัน ไสว่าสิมีกันและกัน ไสว่าสิอีกแพงกัน ไสว่าสิมีกันตลอดไป ไสว่าสิบ่ถิ่มกัน ไสว่าสิมีกันเรื่อยไป ไสว่าสิบ่แบ่งใจ ไสว่าสิมีแค้เฮา (ไสว่าสิบ่ถิ่มกัน) ไสว่าสิ ก็คือ ไหนว่าจะ คือการตั้งคำถามซ้ำ ๆ ย้ำถึงสิ่งที่คนรักเคยได้ให้สัญญาไว้ต่อเขา, ไปทำงานเมืองไกล เป็นได้น้อหล่า สิมบ่ิงกบ บ่ิงปลาบ้านเฮาแล้วบ้อ คือการตั้งคำถามถึงลูกที่อยู่ไกลบ้าน แต่ก็เป็นการตั้งคำถามกับตัวเองที่ลูกอยู่กรุงเทพ ไม่ได้ยินถึงคำถามและก็ไม่สามารถตอบได้ เป็นต้น

5) ภาพพจน์บุคลาธิษฐาน คือ การกล่าวถึงสิ่งไม่มีชีวิตให้มีชีวิต พบภาพพจน์บุคลาธิษฐาน 21 แห่ง เช่น เสียงพิณท้าว เสียงแคนหย่าว หย่าวเจ้าหย่าว ละหย่าว ๆ ๆ ๆ คือ การทำให้เห็นถึงพิณ แคนที่กำลังเคลื่อนไหว สร้างความสนุกอยู่, ฟ้าพรากร่างกายเธอไป คือ ฟ้าไม่สามารถจะพาร่างกายของใครไปไหนได้ แต่ในบทเพลง ทำให้เห็นถึงการชีวิตของฟ้าที่สามารถพาร่างกายที่มีชีวิตของใครไปไหนได้, กองเฟื่องข้าง ๆ โปน มั่นก็ยังเฝ้ารอ คือ กองเฟื่องหรือกองฟางไม่สามารถที่จะเฝ้ารอใครได้เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตจิตใจ เป็นต้น

6) ภาพพจน์ปฏิพจน์ คือ การใช้คำตรงกันข้ามแล้วมีความหมาย พบภาพพจน์ปฏิพจน์ 18 แห่ง เช่น หน้าขาวแป้นแ้วน คอแหล่ปี่ ๆ คำตรงข้ามกัน นำมารวมกันเพื่อให้เกิดความขัดแย้ง ว่าหน้าขาวแต่คอดำ, ไปมิดจ้อยบ่หวนคีน มา, เจอกัน กับ จากลา เป็นการนำคำที่ขัดแย้งกันมารวมกัน เพื่อแสดงถึงความไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ เป็นต้น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

7) ภาพพจน์อดีตพจน์ คือ การกล่าวเกินความเป็นจริง พบภาพพจน์อดีตพจน์ 9 แห่ง เช่น จิตหลาย เกือบอ้ายตายย้อนภาพที่เห็น แสดงให้เห็นว่าเขาเกือบตายแคไปเจอคนรักของเขาอยู่กับชายอื่น ซึ่งไม่สามารถเป็นความจริงได้, ทิ้งไว้แต่กับน้ำตาให้ฉันได้นอนกอด คือ เขาบอกว่าสามารถนอนกอดกับน้ำตาได้ แต่เนื่องจากน้ำตาเป็นของเหลวและไม่สามารถนำมากอดได้ ทำให้เห็นถึงการพูดเกินความจริง, ให้อ้ายตายแหล่บ่มื้อนี้ เป็นการพูดเกินความเป็นจริง ว่าจะร้องไห้จนตายที่อกหักจากคนรัก เป็นต้น

8) ภาพพจน์อุปลักษณ์ คือ การกล่าวเปรียบเทียบ โดยกล่าวเป็นนัย ให้เข้าใจเอาเอง ไม่มีคำเชื่อม พบภาพพจน์อุปลักษณ์ 6 แห่ง เช่น กะเทยมักจกนั้นคือกะเทยหนองบัว คือ มีการใช้คำว่า นั่นคือ มาเชื่อม เพื่อบ่งบอกว่ากะเทยที่มักจกหรือชอบล้วงนั้น คือ กะเทยหนองบัวลำนง, คำว่า ออกหักนั้น มันเป็นโรคประจำโต เขาจะเปรียบว่า ออกหัก กับ โรคประจำโต หรือโรคประจำตัวนั้น มันคือสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องประจำที่ต้องเจอเหมือนกับโรคประจำตัว, มีบุญมีงานก็ต้องมีหมอลำ คือเขาจะเปรียบว่าเมื่อมีงานบุญสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยก็คือหมอลำ เป็นต้น

9) ภาพพจน์อุปมา คือ การเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนหรือต่างกัน นำมากล่าวเปรียบเทียบกัน ภาพพจน์อุปมาพบ 5 แห่ง เช่น ไส้ลิวาเขาเป็นบ้า คือเขาจะเปรียบว่าเขาจะร้องไห้ ฟุ่มาฟายจนเหมือนกับคนบ้า, จะอยู่เหนืออีสานออกตกพวกเราทั้งหมดก็ไทยเหมือนกัน คือเขาจะเปรียบว่าไม่ว่าจะเป็นคนเหนือ คนอีสาน คนภาคตะวันออก หรือภาคตะวันตก ทุกคนล้วนแต่เป็นคนไทยเหมือนกัน เป็นต้น

10) ภาพพจน์สัทพจน์ คือ การเลียนเสียงธรรมชาติ พบภาพพจน์สัทพจน์ 1 แห่ง คือ หย่าว เจ้าหย่าว หมอลำเจ้าหย่าว ยังเด่นล่าวงโตดตีโต่ง เกี้ยวสาว คือเขาจะทำให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของเสียงดนตรี

2. คุณค่าด้านสังคม

คุณค่าทางสังคม เป็นการศึกษาสาระที่ปรากฏในเนื้อเพลงของก้อง ห้วยไร่ ซึ่งพบเนื้อหาคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏอยู่ 8 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักที่ไม่สมหวัง วัฒนธรรม เพศ การศึกษา ประเพณี ความเชื่อ คำสั่งสอน ค่านิยมและหน้าที่ของชายไทย ดังนี้

2.1 รักที่ไม่สมหวัง พบ 7 เพลง ได้แก่ ออกหักดีกว่าฮักบ่เป็น บ่เป็นหยัง ถิ่มอ้ายบ่ว่า You Let Me Down (คิดน่า) คู่ครอง สวรรค์พรากรัก อย่าไปจีต การที่ผู้ประพันธ์เขียนเนื้อเพลง เพื่อให้เห็นว่าความรักที่ไม่สมหวังอาจเกิดขึ้นจากการแอบรัก แล้วไม่ได้ความรักตอบ หรือการที่ถูกหญิงสาวปฏิเสธความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถจะกลับมาสานสัมพันธ์ต่อกันได้อีก และนอกจากนี้ยังพบลักษณะของหญิงที่ไม่มีสัมพันธ์กับคนใหม่ จึงทำให้ความรักของเขานั้นไม่สมหวัง เป็นต้น

2.2 วิถีชีวิต พบ 4 เพลง ได้แก่ ความรู้สึกจากหัวใจ จ่ม คอยทาง ไสว่าลิบลิ้มกัน โดยทั่วไปแล้วเพลงลูกทุ่งมักสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้ประพันธ์เองโดยพบในเรื่อง ความเป็นอยู่ของคนอีสาน จะต้องพบเจอกันพร้อมหน้าพร้อมตา ครอบครั้วทุกเทศกาลปีใหม่ อีกทั้งอาหารการกินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่หาง่าย คือหากบ หากปลา มาบั้ง นำมาทำเป็นอาหารประพรั่งชีวิต ยิ่งถ้าได้อยู่บ้านเกิดแล้ว แคร่รับประทานข้าวโรยเกลือก็คือที่สุดของชีวิตแล้ว เป็นต้น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.3 เพศ พบ 3 เพลง ได้แก่ ชื่นชมบ่าวอีสาน ชื่นชมสาวอีสาน กะเทยศรีอีสาน โดยเรื่องเพศที่ประพันธ์โดยก้อง ห้วยไร่ได้กล่าวถึงเพศหญิง เพศชาย และเพศที่ 3 ทำให้เห็นถึงเพศหญิงแต่ละจังหวัดในภาคอีสาน ที่มีลักษณะที่เกี้ยว ไม่รู้จักทำงาน หาเลี้ยงชีพ สวยแต่รูป จวบไม่หอม ในขณะที่เดียวกันเขาก็ได้พูดถึงเพศชายในภาคอีสานที่มีลักษณะนิสัยเจ้าชู้บ้าง ทำตัวไม่เป็นสุภาพบุรุษ และยังชี้เกี้ยวตัวเป็นชนอีกด้วย และสุดท้ายเพศที่ 3 ก็ ถูกพูดถึงเช่นกัน ในเรื่องที่ดีถึงความสวยความงามมาก และมีลักษณะเฮฮาสร้างความสนุกให้กับผู้คนที่ได้พบเจอ ในเรื่องเพศนั้น ก้อง ห้วยไร่ได้สร้างสรรค์บทเพลงขึ้นเพื่อเป็นการล้อเลียน เกิดความขบขันสร้างความสนุกสนานแก่ผู้ที่ได้ฟัง

2.4 วัฒนธรรม พบ 2 เพลง ได้แก่ อยู่บ่ได้อ้ายนั้งขวยมดแดง ไอละน้อ ในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของทางภาคอีสานที่เมื่อมีงานบุญก็ต้องมีหมอลำเพื่อเป็นมหรสพ สร้างความสนุก รื่นเริงแก่ผู้ที่มาร่วมงานไปกับเสียงแคน พิณ ดังที่ปรากฏในเพลงไอละน้อ

2.5 การศึกษา พบ 2 เพลง ได้แก่ คนโรงงานจงเจริญ กรูวาวว จบแล้ว ในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ จะแสดงถึงการศึกษาของคนอีสาน เมื่อเรียนจบแล้วไม่ได้ทำงานตรงตามสายงานที่เรียนมา แต่จะเลือกทำงานอยู่บ้านมากกว่าไปทำงานต่างถิ่นฐานบ้านเกิด และการศึกษาที่ผู้ปกครองไม่สามารถส่งบุตรหลานเรียนสูง ๆ ได้ เนื่องจากฐานะทางการเงินที่ไม่ดี จึงส่งผลให้ไม่สามารถทำงานที่มั่นคงเป็นแค่เพียงลูกจ้างใช้แรงงาน

2.6 ประเพณี พบ 1 เพลง ได้แก่ คิดฮอดถิ่นในเพลงของก้อง ห้วยไร่นั้น เนื้อหาได้กล่าวถึง

วิถีชีวิตของคนอีสาน แต่ก็ได้มีการกล่าวถึงเรื่องของประเพณีไหลเรือไฟ ซึ่งจัดในช่วงเทศกาลออกพรรษา เพื่อบูชารอบพระพุทธรูปของพระเจ้าปราสาททองมาเพลงเดียวในชื่อเพลง คิดฮอดถิ่น โดยเนื้อหาต้องการถ่ายทอดหรือเล่าเรื่องราวความหลัง ที่เขาเคยได้อยู่กับครอบครัวในช่วงประเพณีดังกล่าวนั่นเอง

2.7 คำสั่งสอน พบ 1 เพลง ได้แก่ ออกหักมันเป็นโรคประจำโต เนื้อหาคำสั่งสอนจะเป็นคำสั่งสอนของคนเฒ่าคนแก่ที่มีมานาน และรู้จักกันเป็นอย่างดี คือ ที่ได้มีรักที่นั่นมีทุกข์

2.8 หน้าที่ชายไทย พบ 1 เพลง ได้แก่ ทหารไทยหัวใจอีสาน ในบทเพลงกล่าวถึงหน้าที่สำคัญของชายไทย คือ การเกณฑ์ทหารของชายไทยเมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ต้องทำตามกฎหมายที่ต้องมีการเกณฑ์ทหาร เนื้อหาต้องการถ่ายทอดถึงชายที่ไม่ได้รักในอาชีพทหารแต่ต้องทำตามหน้าที่ของชายไทย

อภิปรายผล

ในการศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ผู้วิจัยได้พบคุณค่า 2 ประเภท คือคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าทางสังคม โดยคุณค่าด้านวรรณศิลป์สามารถแบ่งย่อยออกมาได้ดังนี้ เรื่องการใช้คำ นอกจากลักษณะของคำที่ปรากฏ ผู้ประพันธ์ได้เลือกคำนำมาใช้ให้เหมาะสมในการสร้างสรรค์บทเพลง รู้จักการนำคำมาตกแต่ง ร้อยเรียงให้ไพเราะ สละสลวย ซึ่งจะเป็นลักษณะเฉพาะของก้อง ห้วยไร่ แล้วยังทำให้ผู้ฟังรู้สึกสะท้อนอารมณ์ เข้าถึงบทเพลงนั้น ๆ ได้ง่าย การใช้คำที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่นี้มี 6 ชนิด ได้แก่ การใช้คำซ้ำ การใช้คำในภาษาถิ่น การใช้คำซ้อน การตัดคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การใช้คำสแลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศราพร พรหมนิมิตกุล (2555) ที่ศึกษาความงามของภาษาในเพลงลูกทุ่ง : กรณีศึกษาเพลงฮิตติดชาร์ตลูกทุ่ง มหานคร สรุปผลการศึกษาได้ว่าการใช้ภาษาในเพลงลูกทุ่งมีการใช้คำแบบเรียบง่าย โดยมีทั้งการใช้คำภาษาถิ่น การใช้คำบังสถานที่ การใช้คำให้เกิดอารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำซ้อน การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการตัดคำ คำสแลง ส่วนการพบว่ามีการใช้คำซ้ำมากที่สุดนั้น ก้อง ห้วยไร่ได้ประพันธ์ และเน้นความสะสวย ความสวยงามทางภาษา โดยถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้ปรากฏในเนื้อเพลง เพื่อแสดงอารมณ์ความคิดถึงความโศกเศร้า เป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติกา อรุณรัตน์ (2538) ซึ่งได้วิเคราะห์เพลงลูกทุ่งที่ได้รับการคัดเลือกจากรายการกึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทย และได้พบลักษณะการใช้คำ เมื่อฟังแล้วทำให้เกิดเสียงไพเราะไปกับเสียงดนตรี อีกทั้งยังมีลักษณะ สุขสุวรรณ (2521) ที่พบการใช้คำซ้ำในเพลงลูกทุ่ง เพื่อให้เกิดความไพเราะด้วยฉันทลักษณ์เช่นกัน และในเรื่องของภาพพจน์ ได้พบการใช้เพื่อให้เกิดจินตภาพแก่ผู้ฟัง อีกทั้งผู้วิจัยก็พบภาพพจน์ถึง 10 ประเภท ได้แก่ สมมุติภาวะ นามนัย อนุนามนัย ปฏิพจน์ บุคลาธิษฐาน ปฏิพจน์ อดีพจน์ อุปลักษณ์ อุปมา สัทพจน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริไล ชูวิจิตร (2549) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ การใช้ภาษาในเพลงไทยสากลของบริษัท อาร์.เอส.โปรโมชั่น 1992 จำกัด ช่วงปี พ.ศ.2542-2546 สรุปได้ว่า การใช้โวหารได้แสดงให้เห็นถึงความงามในศิลปะการใช้ถ้อยคำ บทเพลงมีเนื้อหาทันสมัยฟังง่าย ได้อารมณ์ โดยมีการใช้โวหารภาพพจน์ 8 ประเภท คือ 1.ภาพพจน์อุปมา 2.ภาพพจน์อดีพจน์ 3. ภาพพจน์

บุคลาธิษฐาน 4. ภาพพจน์สัญลักษณ์ 5.ภาพพจน์อุปลักษณ์ 6. ภาพพจน์สัทพจน์ 7. ภาพพจน์ปฏิพจน์ 8. ภาพพจน์นามนัย จึงทำให้บทเพลงนั้นง่ายต่อการจดจำและติดหูผู้ฟัง จึงได้รับความนิยมในที่สุด ในด้านของเพลงที่ก้อง ห้วยไร่ได้ประพันธ์นั้นก็พบภาพพจน์ สมมุติภาวะมากเป็นอันดับแรกเนื่องจากเพลงที่เขาได้ประพันธ์ขึ้นนั้น มีเจตนาเพื่อเป็นการระบายความในใจหรือถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผิดหวังในความรักที่มีในขณะนั้น ติดพอกับตัวเองในขณะใช้ชีวิต ตั้งคำถามกับตัวเองว่าทำไมถึงเกิดขึ้น โดยที่ไม่ได้ถามใครไม่ได้ต้องการคำตอบ เป็นข้อมูลที่ได้จากกับคำสัมภาษณ์ของก้อง ห้วยไร่ในรายการเจาะข่าวเด่น ในชื่อเรื่อง เปิดชีวิต...ก้อง ห้วยไร่ ([www.youtube.com /](http://www.youtube.com/) เจาะข่าวเด่น เปิดชีวิต...ก้อง ห้วยไร่ (ออนไลน์))

การประพันธ์เพลงนั้นนอกจากจะต้องมีฉันทลักษณ์ ที่นำมาร้อยเรียงให้เกิดความไพเราะแล้วนั้น ในส่วนของคุณค่าทางสังคมก็มีเช่นกัน เพื่อทำให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภูมิลำเนาของผู้ประพันธ์ และการสะท้อนความคิดของเขาซึ่งบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ก็ได้ปรากฏคุณค่าทางสังคมถึง 8 เรื่องด้วยกัน ได้แก่ เรื่องรักที่ไม่สมหวัง วัฒนธรรม เพศ การศึกษา ประเพณี ความเชื่อ คำสั่งสอน ค่านิยม หน้าที่ของชายไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2547) ได้ทำวิจัยเรื่อง เพลงลูกทุ่งอีสานกับลักษณะการใช้ภาษาและการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น : ศึกษาในผลงานเพลงของศิริพร อำไพพงษ์ ผลการวิจัยก็ได้พบว่ามีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา นอกจากนั้นเนื้อหาของบทเพลงก็แสดงลักษณะเด่นทางด้านวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ 2 ประการ คือ การสะท้อนภาพชีวิตของชาวชนบทและ

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การสะท้อนความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม
ในส่วนผลการวิจัยคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏในบท
เพลงของก้อง ห้วยไร่ ที่พบเรื่องรักที่ไม่สมหวัง
มากที่สุดนั้น เนื่องจากเขาได้สะท้อนถึงความคิดที่
ได้คิดอยู่ขณะนั้น และได้ถ่ายทอดออกมาผ่านบท
เพลง ด้วยความที่เขาไม่เคยสมหวังในความรักเลย
จึงทำให้เกิดบทเพลงที่แจ้งเกิดเขาคือเพลง ไสว่ลี
บ่ถิ่มกัน ในปี 2558 แน่นอนว่าในปัจจุบันความรัก
หรืออกหัก นั้น ผู้คนหันมาให้ความสนใจ
ค่อนข้างมากในหมู่วัยรุ่น จึงทำให้ผู้ประพันธ์เพลง
หันมาสร้างสรรค์บทเพลงแนวความรักจำนวนมาก
ยิ่งเป็นเพลงของความรักที่ไม่สมหวังแล้วนั้น เป็น
ที่นิยมอย่างมากเพราะได้รับถึงอารมณ์สะเทือนใจ
เหมือนกับอยู่ในสถานการณ์ของเพลงนั้น ๆ ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ อาจหาญ
(2534) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์บทเพลง
ไทยสากลของสุนทราภรณ์ และได้พบทัศนคติของ
ผู้แต่งในด้านของความรักเช่นกัน เขาได้มองว่า
ความรัก เป็นแรงบันดาลใจในการแต่งเพลง ซึ่ง
พบได้ดังนี้ ผู้มีความรักต้องยึดมั่นจริงจัง ซื่อตรง
ในรักเดียว ความรักคือความต้องการที่จะได้อยู่
ใกล้ชิดกับคนที่รัก ความรักที่ไม่ยั่งยืน ทัศนคติ
ของผู้แต่งเพลงเกี่ยวกับความรักนั้นมีเป็นจำนวน
มาก ผู้ที่ได้ประพันธ์เพลงไทยสากลของสุนทรา
ภรณ์ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องความรักในด้านดี แต่อีก
ด้านก็ต้องเลิกรากันไป ทำให้เกิดความเจ็บช้ำ เกิด
ความผิดหวัง จึงเห็นได้ว่ามุมมองความรักของ
ผู้ประพันธ์ จะสะท้อนออกมาในบทเพลงที่เขา
ประพันธ์

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยพบ
วิธีการประพันธ์เพลงของก้อง ห้วยไร่ ที่เป็น
เอกลักษณ์และสามารถเป็นแนวทางให้กับ
นักประพันธ์รุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี

สรุปผล

จากการศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในบทเพลง
ของก้อง ห้วยไร่กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ ผู้วิจัยได้พบ
คุณค่าที่น่าสนใจในการประพันธ์บทเพลงของก้อง
ห้วยไร่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางวรรณศิลป์ด้าน
การใช้คำ ภาพพจน์ และคุณค่าทางสังคม โดยการ
ใช้คำในบทเพลง มีการเลือกคำนำมาใช้แบบเรียบ
ง่าย สามารถจำแนกได้ 6 ชนิดโดยเรียงลำดับจาก
มากไปน้อย ดังนี้ การใช้คำซ้ำ การใช้คำในภาษาถิ่น
การใช้คำซ้อน การตัดคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ
การใช้คำสแลง เพื่อความไพเราะ สละสลวยใน
บทเพลง และมีการเลือกใช้คำภาษาถิ่นอีสาน
สื่อสารกับคนในท้องถิ่นให้เข้าใจง่าย ดังนั้นจึง
ปรากฏคำอีสานเกือบทุกเพลง อีกทั้งยังมีการนำ
ภาพพจน์มาใช้เพื่อทำให้บทเพลงน่าสนใจ
สามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้ลึกซึ้ง สร้างจินต
ภาพให้แก่ผู้ฟังได้อย่างชัดเจน จำแนกได้ 10
ประเภทเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สมมุติ
ภาวะ นามนัย อุนนามนัย ปฏิพจน์ บุคลาธิษฐาน
ปฏิพจน์ อติพจน์ อุปลักษณ์ อุปมา สัทพจน์ ใน
ส่วนคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อเพลงของก้อง
ห้วยไร่ ซึ่งพบคุณค่าทางสังคมที่ปรากฏ 8 เรื่อง
โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ เรื่องรักที่ไม่
สมหวัง วัฒนธรรม เพศ การศึกษา ประเพณี
ความเชื่อ คำสั่งสอน ค่านิยม หน้าที่ของชายไทย
เนื้อหาในบทเพลงที่ปรากฏเป็นการเล่าเรื่องราว ที่
ได้ประสบพบเจอผ่านบทเพลง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในบทเพลง
ของก้อง ห้วยไร่ เป็นเพียงการศึกษาคุณค่า
ทางด้านวรรณศิลป์ การใช้คำ ภาพพจน์ และ
คุณค่าด้านสังคมเท่านั้น ผู้วิจัยยังพบว่ามีประเด็น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อื่นๆที่น่าสนใจในการศึกษา คือ ศึกษาคุณค่าในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ ในอดีตและปัจจุบันเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงในการเลือกสรรคำมาใช้ในการประพันธ์บทเพลงตามยุคสมัยได้อีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง คุณค่าที่ปรากฏในบทเพลงของก้อง ห้วยไร่ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากหน่วยงานและบุคคลที่ให้ข้อมูล คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นและกำลังใจ

ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะและข้อคิด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย ที่ได้ให้ความรู้และให้กำลังใจ จนทำให้วิจัยฉบับนี้สำเร็จลง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยซึ่งเป็นเจ้าของงานเขียน ข้อมูลเอกสารที่ได้กล่าวนามในวิจัยฉบับนี้ที่ถ่ายทอดความรู้แนวคิด และข้อมูลอันมีค่าซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งในการค้นคว้าวิจัยและเป็นส่วนสำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณมารดาของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนในทุกเรื่องรวมถึงให้โอกาสทางการศึกษา และทำให้ผู้วิจัยสนใจใฝ่ในการศึกษาเรียนรู้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคุณก้อง ห้วยไร่ ที่ได้สร้างสรรค์บทเพลงให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำวิจัยฉบับนี้

เอกสารอ้างอิง

เงาะขาวเด่น เปิดชีวิต... ก้อง ห้วยไร่ (ออนไลน์). <https://www.youtube.com>. 3 พฤษภาคม 2561.

กฤติกา อรุณรัตน์. (2538). วิเคราะห์เพลงลูกทุ่งที่ได้รับคัดเลือกจากรายการกึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทย. หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เกศราพร พรหมนิมิตกุล. (2555). ความงามของภาษาในเพลงลูกทุ่ง โดยศึกษาจากเพลง ฮิตติดชาร์ตลูกทุ่งมหานคร ประจำเดือนมีนาคม 2553. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ลูกทุ่งกับเพลงไทย. ในกึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทย ภาค 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

เพิ่มพร รังสีสังกูร. (2544). วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงของสลา คุณวุฒิ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย (วรรณคดี). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2547). เพลงลูกทุ่งอีสานกับลักษณะการใช้ภาษาและการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น : ศึกษาในผลงานเพลงของศิริพร อำไพพงษ์. วิจัยทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ศิลปศาสตร์ อุบลราชธานี.

ลักขณา สุขสุวรรณ. (2521). วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- วัชรารมณ์ อัจฉาภณ. (2534). การศึกษาวิเคราะห์ บทเพลงไทยสากลของสุนทราภรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา โสภี. (2538). วิเคราะห์ท่วงทำนองการ แต่งวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของพุ่มพวง ดวงจันทร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริไล ชูวิจิตร. (2549). การวิเคราะห์การใช้ภาษา ในเพลงไทยสากลของบริษัท อาร์. เอส. โปรโมชั่น 1992 จำกัด ช่วงปีพ.ศ. 2542 – 2546. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.